

मोदीजी, रिक्षण अन् न्यायव्यवस्था सुधारेल का?

उमेदवारी अर्जसोबत सादर केलेल्या माहितीतील करोडो रुपये कुटून, कसे येतात? त्यांचे व्यवसाय हे सारं न्यायव्यवस्था तपासणार का?

प्रश्नांत बाफाना शेवगाव
८५५४४०३८५। सारिपाट

बहुमताच्या आकडेवारीवर नरेंद्र मोदी
आणि त्यांच्या सहकार्यांनी एकदाची

शपथ घेतली आणि लोकाशीहीचा सुरु

झालेला उत्सव एकदाचा संपला.

लोकाशीहीच्या प्रक्रियेत मतदारांच्या कौल
मार्याचे केला पाहिजा. या प्रक्रियेत कधी

कधी आपण विर्गीनीची आंदें देतो

आणि आपल्या पुढील ठिक्की येते

असेही होते. यावेळी काही मतदारांच्यात

तसेच झाले. मात्र, आता त्या चर्चेची वेळ

निघून गेली आहे. कुणाचे काय चुकले

यापेक्षा आलेल्या सरकाराने काय करावे

आणि जनतेच्या त्यांच्याकडून काय

अपेक्षा आहे हे त्यांनी समजून घेण्याची

गरज आहे तो जाहीरानाम अथवा व्यवस्था

राजकीय पक्ष जाहीर करात. सरकार

काय देणाऱ्या याहीपेक्षा जनतेला कशाची

गरज आहे हे महावाचे! शिक्षण आणि

न्याय व्यवस्था दोन महत्वाच्या बाबींवर

लक्ष देण्याची आज मोठी गरज आहे.

राजकीय पक्षांच्या उमेदवाराच्या

निवडून्युक्तीतील उमेदवारी अर्जांबोर्ड

कोटवारी स्पृहांच्यांनी संपत्तीची विवरणे

सादर होते असतात. हे करोडे रुपये कुटून

येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय या

सायंची माहिती न्यायव्यवस्था तपासणार

आहे का या मुख्य प्रश्नाच्या खोलात
जाणायची गरज आहे.

आपल्या देशात जलद न्यायदानाची

प्रक्रिया होते का खरा प्रश्न आहे आणि त्याचे

उत्तर देशात तिसर्यांदा सतेत बसलेल्या नरेंद्र

मोदी यांनी देयाची गरज आहे. खरा यर न्याय

संस्थेतील दिंगांई वाढेले आहे. वर्षानुवर्षे

लाखो केसे प्रलोड राहतात. वेळ, पैसा

वाया जातो. योग्य वेळात योग्य न्याय मिळाला

तर त्याला काही अर्थं कायद्याचा समाजात

थार निर्माण याला पाहिजे. विशेष करून

राजकारणी, लोकप्रतिनिधी हे निवडून्युक्ती

गरजेचे कायद्याकडे गुणवत्तेच्या बाबतीत

'आनंदी आनंद' आहे. संख्या भरपूर वाढली.

पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची

घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले

खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच,

त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी

शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण

राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक

राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे.

इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा,

परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर

होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात,

कसे येतात, व्यवसाय काय का

सायंची माहिती न्यायव्यवस्था तपासणार

कष्ट करूनही एवढी संपत्ती गोळा करता येत नाही. मग या मंडळीची जादू काय याचा तपास करणारी सक्षम यंत्रणा हवी. प्रत्येकाने कावदे पावळेच पाहिजेत. न्याय संस्थेने जमाखारीवर विशेष लक्ष, नियंत्रण ठेवले पाहिजे असे सतेतील कारभाराना वाताणार नाहीच नाही!

स्वातंत्र्यापासून ते काधालपैर्यंतच्या कारभारांनी शिक्षणाला प्राधान्य दिल्याचा कांगांवा केला आसला तरी याचा खर्च अथवा निर्माण याला पाहिजे. विशेष करून राजकारणी, लोकप्रतिनिधी हे निवडून्युक्ती आहे. त्यांना सातातेन्हा राज्यांनी त्याकडे गुणवत्तेच्या बाबतीत 'आनंदी आनंद' आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांच्या नावावर कायद्याकडे यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फि�रवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल, फायदी यांपुढेतेच, त्यातल्या अंदेका बाबी आधीही होत्या. अगदी शास्त्रानिकेतन काळापासून होत्या. हे धोरण राष्ट्रीय आहे का? ते तेही नाही. कारण अनेक राज्यांनी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. इतर ठिकाणी या धोरणावर चर्चा, कार्यशाळा, परिसंचाव असेही रुपांच्या संपत्तीची विवरणे सादर होत असतात. हे करोडे रुपये कुटून येतात, कसे येतात, व्यवसाय काय, हजारो एक जीवन यांची आग्राही मार्गाणी त्याकडे चक्र पाठ फिरवली आहे. संख्या भरपूर वाढली. पण बाजारीकरणामुळे गुणवत्ता तितकाची घसरली हे सत्य. राष्ट्रीय शेक्षणिक धोरण आले खरे. पण ते अहवाल

